

VII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Nyborg Fæstnings Medlæggelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 18de November 1868.)

I Motiverne til nærværende Lovudkast erklaeres det, at Nyborg Fæstning ingen Betydning har for Landets Forsvar, og da dette stemmer med, hvad der alt i længere Tid har været en almindelig antagen Mening, vil Rigsdagen sikkert ikke have Betænkelse ved at samtykke i dens Medlæggelse. En unyttig Fæstning er nemlig ikke blot en Hindring for den paagældende Byes naturlige Udvikling i Fred, og kan i Krigstid blive en alvorlig Fare for den, men den medfører tillige for Staten Tabet af de Værdier, som derved unddrages en frugtbringende Anvendelse, og for Statskassen henfigtsløse Udgifter. Udvalget skal derfor tiltræde Udkastets i § 1 indeholdte Hovedbestemmelser.

Med Fæstningens Medlæggelse bortfalder Grunden til de særlige Indskrænkninger, som for dens Skyld ere paalagte Afbenyttelsen af det samme nærmest omgivende Terrain. Da ifølge Frdn. 28de Januar 1682 Demarcationslinien antages at ligge i en Afstand af 2000 Alen fra Bastionsfaillanterne, omfatter den saaledes et Terrain, som paa de 3 Sider, hvor Fæstningen er omgivet af Land, kan anslaaes til omtrent 600 Tdr. Land, af hvilke omtrent en Fjerdedeel er Kjøbstadsjorder, medens Resten hører til det tilstødende Landdistrict. Udvalget er med Udkastets Motiver ikke blot enig i, at de hidtilværende Indskrænkninger i den frie Raadighed over dette Areal bør bortfalde, men tillige deri, at de smaa Forhold ved Nyborg ikke

tilstede nogen Anvendelse af de Grunde, som have bestemt Loven af 6te Juli f. N. til i Anledning af en lignende Foranstaltning at paalægge Grundejerne i Hovedstadens umiddelbare Nærhed at afgive en Deel af den derved indvundne Fordeel til det Offentlige. Udvalget billiger altsaa, at der ikke fordres noget Bederlag for en Frihed, som efter Udkastets egne Motiver for de fjernere Dele af dette Terrain neppe har nogen som helst Betydning, og som selv for de nærmeste vanskelig vilde kunne anslaaes til nogen bestemt Pengeværdi. Udvalget finder saa meget mindre Betænkelse herved, som den Værdiforøgelse, Grundene derved muligens kunne vinde, vil tilflyde selve Staten for de samme tilhørende Grundes Bedkommende, forsaavidt disse maatte være at henregne til Demarcationsterrainet. For de andre Grundes Bedkommende vil Fordelen — om det ellers er mere end en Behagelighed — tilflyde de private Eiere, og kan saa meget mindre betragtes som et Nyborgs Commune bragt Offer, som de fleste af disse Grunde høre til det tilgrænsende Landdistrict, saa at det fra et eenfaldigt Kjøbstadsstandpunkt endog kunde gjøres gjældende, at den saaledes vundne Byggefrihed vilde aabne Lettighed ikke blot for de tilgrænsende Landboere, men endog for selve Byens Indvaanere til at unddrage sig fra at bidrage til Stadens Fornødenheder, uden at give Afkald paa Deeltagelse i dens Goder. Det er imidlertid en Selvsølge, at der ikke herfra kan hentes nogen